

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

91. Decisio Sacræ Rotæ Romanæ coram R. P. D. Bichio, in causa
Cathacen. prætensæ Obedientiæ. Lunæ 23. Maii 1650.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76432](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-76432)

DECISIO XCI.

Sacrae Rotæ Romane coram R. P. D. Bichio.

In causa Cathacensi Prætentie Obedientie.

Luna 23. Maij 1650.

§. 1. Posset Venerabile Collegium Societatis Iesu in Civitate Cathacensi sub invocatione S. Leonardi Abbatum nuncuparam à fel. record. Greg. XIII. de anno 1597. illi perpetuo unitam, & incorporatam eius ratione prætentente Reuerendissimo Episcopo Cathacensi sibi ab eiusdem Collegij Rectore præstam esse obedientiam, quam easter Ecclesiastis Rectores præstant solent in festiuitatibus Assumptionis Beatae Virginis Mariae, & confeerationis Ecclesie Cathedralis. Emanarunt in partibus duæ sententiae, à quibus deuoluto per appellationem tuto negotio ad Rotam, milique commisso, proposui dubium. An Rector Collegij teneatur ad præfationem obediencia prætensa per Ordinarium Cathacensem, quod fuit negatiuè relolutum.

2. Habet enim Societas Iesu à Summis Pontificibus Paulo III. & Gregor. XIII. amplissima priuilegia exemptionis tanq[ue] respectu personarum, quam bonorum quo rumequemque ab omni superioritate, iurisdictione, correptione Ordinationum, vt legitur in Const. 4. Pauli III. Bullar. tom. 1. §. 13. fol. 64. lib. ipsamque Societatem, & vñneros illius socios, & personas, illorumque bona que cumque ab omni superioritate, iurisdictione, correptione, quoru[m]cunque Ordinatariorum extinximus, & liberamus: ac sub nostra, & prefusa Sedis protectione sufficiimus, quia priuilegia Pontifica, a verbis adeò amplis concepta important exemptionem etiam ab ipso iure reuentiali alias præstanto Episcopis, licet securus sit in exemptione non plena, vel data ab Episcopo, iuxta veriorem Doctortum opinionem, quam amplexi fuerunt Iafon. 1. in ius vocari §. paronorum il 2. in 4. notab. n. 5. in fin. vers. limita quando sibi in ius vocan. Felin. in c. de lector. 18. n. 7. pof. med. vers. sed ex exemptione per Papam de officio ordin. & in cap. cum inter 13. sub n. 4. circa med. de sentent. & re iudic. Abb. in c. cum venerabilis 21. n. 4. in fin. de censib. Mando. in tract. de signat. grat. verb. exemptiones ab Episcopis, §. an auctem exemplo fol. 121. à 1670. Rodriq. canon. qas. 1. tom. 2. quæst. 64. art. 9. per tot. Etasmus Choxier de iuri d. ordin. in exempl. par. 4. q. 34. n. 1. ver. 5. etr. Lother. de re benef. lib. 1. q. 2. n. 31. Put. dec. 1. 14. vers. secus lib. 5. in corr. Seraph. decisi. 1025. n. 19.

3. Eadémque exemptione suffragatur etiam respectu huīus Ecclesie Societatis Collegio accessoriū unita, quod illa ante uniuersum præstabilitate Episcopo prætentis obedienciam (quod tamen negatur,) quia viuio accessoriū facta extinxit proflus titulum, ac nomē Ecclesie unita, camque effect partem, & prædium ipsius Collegij Oldr. const. 257. num. 15. al. fin. & 16. & 17. Ferret. const. 242. sub n. 5. vbi quod de tali unione indicatur, vt de incremento per alliunctionem contingente Ludon. Bell. const. 19. n. 17. & const. 195. n. 3. Mant. decisi. 2. 4. n. 3. Cavaler. dec. 330. n. 5. Rot. inter recent. deci. 170. n. 2. p. 2. decisi. 140. n. 4. & n. 5. in fin. seqq. part. 7. unde quemadmodum Episcopus obediencia huīusmodi præstationem non præterit, nec prætendere potest à Rectore Collegij respectu Collegij, ita pariter nec respectu huīus Ecclesie, que est ciuidem Collegij membrum, vt ex text. in cap. recolentes §. caseram de stat. Monach. tradit in terminis exemptionis Barbo. de po test. Episcop. allegat. 105. num. 17. in fin. Fuisse vero Ecclesiastis accessoriū unitam denotant verbi uniuersis, ibi, perpetua uniuersis, annexitimus, & incorporamus, iuxta

Tom. VIII.

theoricam, quam originaliter tradit. Ang. consil. 247. infra med. vers. sed ubi sit unio, vbi ponderat quod si sit vnuio per incorporationem, quia res unita incorporatur principali efficiunt eius membrum, & sequuntur ferrent. d. consil. 242. sub n. 5. vers. & quando. Castr. Pal. oper. moral. tom. 2. tr. 10. diff. 6. punct. 2. §. 1. sub num. 11. vers. si auctem post Mandof. Super reg. 122. Cangel. quæst. 1. n. 6. Hoied. de incompatibilitate benefic. part. 2. c. 3. sub n. 3. vers. nam si sit unio, & veritatem incorporatio. Gratian. disceptat. 291. n. 2. & 3.

4. Neque Episcopus aduersus huiusmodi priuilegia allegare potest fe p[ro]scripti p[ro]p[ri]e hoc ius obediendale, qui actus in idelecti ex libris Cathedralis quibus dubitari potest, an sit praestanda fides in p[re]iudicium Collegij Episcopo non subiecti, propt[er] praestanda non esse fidei extra iudiciale ex aduerso producere, non concludunt possessionem trienniariam à tempore facte vnuonis, cum tamen quadragenaria. Butt. c. peruenit n. 18. de censib. quem refert & sequitur Bald. de p[ro]script. part. 5. princ. 9. 12. n. 8. inter tr. magnos tom. 17. fol. mibi 91. à tergo. Berthac. de Episcop. lib. 4. part. 2. princ. p[ro]p[ri]e 20. n. 54. inter eosdem tract. 13. part. 2. fol. 528. In d[icitu]r cum adhuc fides contrariae de obediencia nusquam p[re]stata, & ex ijs libris Cathedralis nullus actus obediencialis eliciatur ad anno 1603. citra Collegium contra Episcopum quatenus opus est libertatem tanto tempore p[ro]scriptisset Ruini. const. 217. sub n. 13. vers. non obstat lib. 1. Jacob. de Leonard. inter consil. f[ac]t. Brd[un]. consil. 117. n. 13. 8. Aym. constil. 111. n. 11. & seq. Sylvan. consil. 59. n. 11. & 12. aliisque relati à Moder. Carpeni contouer[er] foren. c. 110. n. 12. maximè accedente titulo supra memora tate exemptionis, & quia ex aduerso causa aliqua, ob quam prætensa obediencia p[re]stari debet, non probatur, vt de iure requiriatur, ex traditis per Bald. in l. cum aliquis 21. n. 9. Cod. iur. deliber. quem refert & sequitur Mascard. const. 1117. n. 1.

Et ita decimul informante solum Collegio post plurimas citationes contra Episcopum executas.

DECISIO XCII.

Sacra Rotæ Romane coram R. P. D. Ottobono.

Acerneñ. Vicarij.

Luna 30. Maij 1650.

§. 1. Resolutum fuit constare de bono iure Capituli Cathedralis Ecclesie Acerni deputandi Vicarium Generalem Sede Episcopali vacante etiam in Oppido montis Coruini libere absque villa nominatio[n]e Cleri, seu asserti Capituli Collegiate eiusdem Op[er]i, certum est enim quod ex dispositione iuriis communis Sede Episcopali vacante, Capitulum Ecclesie Cathedralis succedit Episcopo in iurisdictione, vt sunt text. in c. cum o[ste]m de maior. & obed. in c. primo codem rit. in 6. Rota dec. 196. n. primo part. 1. recent. & in specie quoad deputationem Vicarij disponit Sacr. Concil. Trid. sess. 24. de reform. c. 16 & probat Pania. de potest. Capituli Sed. Vacanti. part. 1. q. 2. & dixit Rota in Amperien. seu Ciniaten. Deputationis Vicarij 19. Ianuarij 1646. coram R. P. D. meo Melio, adeo vt nec ipsi Portionarij Ecclesie Cathedralis, neque Clerus hanc potestatem habeant etiam coniunctim cum Capitulo iuxta declarationem Sancti Congregationis Concilij relatam per Ioannem Gallemart. ad d.c. 16. num. 1. Ibi enim Sac. Coine. Trident. decernit hanc potestatem deputandi Vicarium Sede vacante competere Capitulo Cathedralis, quod intelligendum venit priuatae quoad Capitulum Collegiate, tum quia iurisdictione aliqui concessa confert priuatae ad eum, qui de iure quale est

F f Capitulum